

Sygn. akt II CSK 257/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M.M.

przeciwko J.K. i P.M.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanych - Skarbu Państwa -

Naczelnika Urzędu Skarbowego [...] w P.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 września 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został oparty na drugiej spośród wymienionych przesłanek. Wymagało to wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita jego wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.).

Według skarżącej, w sprawie niniejszej zachodzi potrzeba wykładni art. 32 § 1 i 33 pkt 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r., poz. 682) według stanu na dzień 30 kwietnia 2004 r. odnośnie uznawania premii gwarancyjnych z książeczek mieszkaniowych za dochód podlegający zaliczeniu do majątku wspólnego.

Wyjaśnienie wskazanych przez skarżącą wątpliwości interpretacyjnych nie miałoby bezpośredniego wpływu na rozstrzygnięcie. Należy bowiem podkreślić, że powództwo zostało oddalone z uwagi na brak po stronie powódki interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ubocznie należy zauważyć, że problematyka wskazana przez skarżącą była przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia: z dnia 15 lipca 1999 r., I CKN 93/98, nie publ.; z dnia 14 czerwca 2005 r., V CK 691/04, nie publ.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 1997 r., III CKU 10/97, OSNC 1997, nr 9, poz. 132).

Ze tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).